

Sygn. akt V CNP 13/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi Powiatu Zgorzeleckiego - Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Z.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 13 maja 2014 r., sygn. akt II Ca 244/14

w sprawie z powództwa Powiatu Zgorzeleckiego - Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Z.

przeciwko Powiatowi Jeleniogórskiemu - Powiatowemu Centrum Pomocy Rodzinie w J.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,

1) odrzuca skargę;

2) zasądza od Powiatu Zgorzeleckiego - Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Z. na rzecz Powiatu Jeleniogórskiego - Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w J. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że oddalił powództwo Powiatu Zgorzeleckiego- Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Z. przeciwko Powiatowi Jeleniogórskiemu-Powiatowemu Centrum Pomocy Rodzinie w J. o ustalenie, iż strona powodowa nie ma obowiązku pokrywania wydatków na utrzymanie małoletnich M. i P. C. umieszczonych w Domu Dziecka „D.” w J. oraz zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej zwrot kosztów procesu za obie instancje.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku strona powodowa, w ramach wypełnienia przesłanki art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., wskazała, że poniosła szkodę w wysokości 38 579 zł. z tytułu poniesienia kosztów umieszczenia małoletnich braci w pieczy zastępczej, a także, wobec traktowania zaskarżonego wyroku jako przesądzającego obowiązek ponoszenia kosztów na przyszłość, dalsze koszty pobytu dzieci w pieczy zastępczej. W uzasadnieniu skargi stwierdziła, że na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia ponosi niezgodnie z przepisami prawa koszty umieszczenia małoletnich w pieczy zastępczej, które na dzień 16 grudnia 2014 r. wyniosły 136 878,24 zł i stanowią szkodę strony powodowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, spełnienie konstrukcyjnej przesłanki skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przewidzianej w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., wymaga przedstawienia przez skarżącego wywodu prawnego, w którym określi postać, rodzaj, wysokość, sposób wyliczenia i czas powstania szkody wyrządzonej przez wydanie zaskarżonego wyroku jak również istnienie związku przyczynowego pomiędzy wydaniem tego wyroku a szkodą oraz przedstawi dowody lub ich surogaty zdolne uwiarygodnić powyższe okoliczności (porównaj między innymi postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, niepubl. i z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia tego wymagania bowiem nie określono w niej postaci, rodzaju, wysokości ani sposobu wyliczenia szkody, wskazując

w tym przedmiocie dwie różne kwoty i nie wyjaśniając ich charakteru ani sposobu wyliczenia. Nie określono też czasu powstania szkody ani nie wyjaśniono istnienia związku przyczynowego z wydaniem zaskarżonego wyroku. Poniesienie szkody nie zostało także uwiarygodnione, brak bowiem dowodów lub ich surogatów, które mogłyby wykazać zaistnienie powyższych okoliczności.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. odrzucił skargę, a na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. orzekł o kosztach postępowania skargowego.